

Full diocesà

2 d'agost del 2020

Cases d'Oliba

L'empremta del bisbe i abat Oliba (971-1046) és present, arreu del territori, en un seguit de conjunts arquitectònics —amb arrels mil·lenàries— d'alt valor històric, artístic, cultural, turístic i social. Més enllà de la seva dimensió d'espais per al culte, aquestes esglésies són testimoni de la importància històrica de la vivència religiosa de persones i comunitats, guarden els màxims exemples de la producció cultural i artística de cada segle i són llocs plaents de repòs i silenci.

«Cases d'Oliba» és una proposta cultural del bisbat de Vic que permet de visitar, amb **una entrada conjunta i econòmica**, aquests llocs culturals de primer nivell fent visibles unes realitats històriques que són poc conegudes.

Les «cases» que es poden visitar són: Sant Pere de Camprodon, Santa Maria de Camprodon, monestir de Sant Joan de les Abadesses, Santa Maria de Ripoll, catedral de Vic, Museu Episcopal de Vic, Santa Maria de l'Estany, Santa Maria de Lluçà, Sant Boi de Lluçanès, Sant Andreu d'Oristà, la Seu de Manresa, Santa Maria d'Igualada i Sant Pere de Casseres.

L'entrada conjunta té validesa per un any i el preu és de 18 €. Si no es vol visitar tot, existeixen diferents rutes —la de la «muntanya» i la de la «plana»— i el preu és d'11 €. Les entrades són gratuïtes per als menors de divuit anys.

Més informació i compra d'entrades a www.casesoliba.cat

«Qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima?»

Diumenge XVIII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta, i malgasteu els vostres guanys en menjars que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David.»

(55,1-3)

Salm responsorial

Tan bon punt obriu la mà, Senyor, ens sacieu de bon grat.
(144)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagnant? De tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell qui ens estima. Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima.

(8,35.37-39)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, quan Jesús rebé la nova de la mort de Joan Baptista, se n'anà amb una barca cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el van seguir a peu des dels pobles. Quan desembarcà veié una gran gentada, se'n compadí i curava els seus malalts. Els deixebles, veient que es feia tard, anaren a dir-li: «Som en un indret despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiadeu la gent. Que se'n vagin als poblets a comprar-se menjar.» Jesús els respongué: «No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells li diuen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos.» Jesús respongué: «Porteu-me'ls.» Llavors ordenà que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, els partí i donava els pans als

deixebles i ells els donaven a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves plens de les sobres. Els qui n'havien menjat eren tots plegats uns cinc mil homes, sense comptar-hi les dones i la mainada.

(14,13-21)

«Se n'anà amb una barca cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el van seguir a peu des dels pobles. Quan desembarcà veié una gran gentada, se'n compadí i curava els seus malalts»

Multiplicar per compartir

Joan Mir Tubau, prev.

Després de saber la mort de Joan Baptista, Jesús es retira en un lloc despoblat. Hi ha fets en la vida que demanen temps per a pair-los. Però la gent xucla Jesús, el segueix arreu i Jesús se'n compadeix i cura els malalts. La misericòrdia de Déu es fa present enmig d'aquella gentada a través de Jesús.

Els temps vola. I els deixebles s'adonen que es fa tard i es devien preguntar: i, ara, què farem amb tota aquesta gentada? La «solució» que veuen no és pas brillant, més aviat es deixen portar per la comoditat: «Acomiadeu la gent», diuen a Jesús. Ni tan sols volen assumir la responsabilitat de dir-ho ells mateixos. Però Jesús els surt pel cantó que menys esperaven: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Els deixebles ronsegen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos.»

Nosaltres, davant alguns problemes socials també tendim a fer el ronsa. Busquem excuses i ens agrada més exigir responsabilitats als governs i a altres institucions. Jesús, en canvi, es preocupa de la multitud que té al davant, i es produeix el miracle. Als deixebles els demana de fer d'intermediaris entre ell i la gent: repartir els pans i els peixos i compartir-los. En el nostre món, individualista, es tendeix a multiplicar, però no pas per repartir o compartir sinó per acaparar; no per servir el bé comú sinó per crear desigualtats. I aquesta lògica econòmica, no sols no funciona sinó que és contrària a l'evangeli.

La imatge

Es veu decidit, aquest noi! Porta els dos peixos que, juntament amb els pans i la paraula de Jesús, alimentaran la multitud que el segueix en un lloc despoblat. Molta colla per a veure-ho: pocs se n'adonen! Potser la família o els amics.

Ara són cinc mil homes, sense les dones i la mainada: no arribaria enlloc. Com passa a Càritas o en el Pa i el Vi eucarístics: cal que hi hagi l'ofertori.

Miracle dels pans i els peixos (1750).
Juan de Espinal

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

3 dilluns

Santa Lúdia

Jr 28,1-17/Salm 118/Mt 14,22-36

4 dimarts

Sant Ruben

Sant Joan Maria Vianney

Jr 30,1-2.12b-15.18-22/Salm 101/
Mt 15,1-2.10-14

5 dimecres

La dedicació de la basílica de Santa Maria la Major, a Roma.

La Mare de Déu de les Neus

Jr 31,1-7/Jr 31,10-13/Mt 15,21-28

6 dijous

La Transfiguració del Senyor Popul. "Sant Salvador"

Sants Just i Pastor

Jr 3,14-17/Jr 31,10-13/
Mt 13,18-23

7 divendres

Sant Albert de Sicília

Sant Sixte II

Sant Gaetà

Na 2,1.3;3,1-3.6-7/Dt 32,35-41/
Mt 16,24-28

8 dissabte

Sant Domènec (Domingo) de Guzmàn

Ha 1,12-2,4/Salm 9/Mt 17,14-20

9 diumenge XIX de durant l'any / Cicle A

Santa Teresa Benedicta de la Creu (Edith Stein)

1Re 19,9a.11-13a/Salm 84/
Rm 9,1-5/Mt 14,22-33

Glossa

Autocinema

Romà Casanova, bisbe de Vic

La crisi del Covid-19 ens convida a reinventar-nos. Són moltes les iniciatives que, en aquest temps d'estiu, s'emprenen per ajudar-nos a fer el que ens agrada i, al mateix temps, complint les normes sanitàries. Una d'aquestes és l'autocinema. Consisteix en la projecció d'una pel·lícula en gran pantalla, emetent el so en una freqüència de ràdio. Si això es fa en un espai ampli, permet que es pugui seguir la projecció des del propi vehicle. Iniciatives semblants, com un concert, també es realitzen enmig d'un camp de cereals; evidentment, quan ja s'ha segat el gra. Això em dóna peu per a convidar-nos, en aquest estiu especial, a reinventar-nos en la nostra formació i també en el nostre apostolat i evangelització. Les dificultats s'han de prendre com a reptes. Sempre es pot trobar un camí per a poder sortir-nos-en. Hem de continuar en la freqüència de la voluntat de Déu per a no perdre'ns pel camí.

Vull insistir en la celebració de l'eucaristia, sobretot la dominical. **No ens podem disculpar fàcilment de la participació presencial en les nostres parròquies i comunitats habituals**. Amb prudència, per la pandèmia que encara roman entre nosaltres, hem de retornar a la celebració, juntament amb les persones de les nostres parròquies, com a tes-

timoni de pertinença i de fidelitat a Crist i a la seva Església. Necessitem veure l'exemple mutu de fe i de caritat. Amb la nostra presència testifiquem la necessitat que tenim de Déu i dels germans. Les parròquies i temples cristians s'han reinventat amb les mesures higièniques: distància, neteja de mans... Els nostres temples són espais segurs.

Des de la Comissió del Sínode Diocesà s'han fet arribar a tots els membres dels grups i, per mitjà d'ells, a tots els qui ho demanin, uns materials per a ajudar-nos a aprofundir en els temes propis de la fase dels grups sinodals. Com que encara no són possibles les reunions d'aquests grups, tot i les iniciatives que puguin sorgir-ne, s'ofereixen aquests materials a fi de continuar en l'ona de la freqüència del Sínode Diocesà per a reprendre el camí pel setembre, si Déu vol.

I una darrera invitació a reinventar-nos per a evangelitzar en aquest temps. Cada un de nosaltres ha de trobar la manera de fer arribar, en el moment oportú, el missatge fonamental: «Jesucrist t'estima, ha donat la vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (Francesc, EG, 164).

